

Disse Tilnærmelser skulde dernæst føre til en almindelig Nedsættelse af Toldskrankerne. At de eksisterende Handelstraktater kun er afsluttet for korte Perioder, anser Udvalget for en væsentlig Grund til den økonomiske Utryghed i Europa. Hvis derfor Aftalerne om Tilnærmelsesforanstaltninger bliver langvarige, vilde dette være et yderligere Fremskridt. I en saadan ny Atmosfære vil ogsaa de internationale Arbejdskonventioner møde mindre Vanskelighed, og deres Udvikling vilde saa ved en Formindskelse af Forskellen i Lefevod yderligere styrke det internationale Samarbejde og den mere rationelle Udnyttelse af de menneskelige Evner.

Hvis Tilnærmelserne fører til Toldunioner, bør disse ogsaa tage Hensyn til de Lande, som ikke er tilsinds at slutte sig til dem. Forbedringen af Handelsforholdene vilde kunne søges dels i en Udvidelse og Forbedring af det nuværende Handelstraktatsystem, dels ved Afsluttelsen af generelle Aftaler i Lighed med den internationale Handelskonvention af 24. Marts 1930. Man vilde derved naa til større Fordele end nu, hvor der skal slutes særlige Aftaler med et stort Antal Stater.

Lande med liberal Toldpolitik skulde ikke udelukkes fra at nyde godt af en Toldunion mellem europæiske Lande. De øvrige Kontinenters Interesse kræver ogsaa, at Adgangen for saadanne liberale Lande til at slutte sig til en europæisk Gruppe, ikke skal gøres betinget af en Forhøjelse af deres Beskyttelse overfor Tredjestater. Ethvert Land, som maatte ønske at udvide sit Marked ved at slutte sig til Frihandelslande eller Lande med en lav Tarif, skulde have Mulighed for at gøre det under Forbehold af deres fiskale Toldsatser. Hvis visse Lande bliver ved med at føre en mere og mere protektionistisk Politik, medens andre udvikler sig i modsat Retning, desorganiserer man uafvendelig Produktionen, forøger Forskellen mellem Prisniveauerne i de forskellige Lande og komplicerer Arbejdet betydeligt for dem, der bestræber sig for at stabilisere Møntsystemerne og organisere Kreditterne, og

Uligheden mellem den toldmæssige Behandling gør det mere og mere vanskeligt at opretholde Mestbegunstigelsesklausulen ubeskaaret.

Uafhængig af Bestræbelserne for de økonomiske Tilnærmelser anbefaler Udvalget indtrængende, at de Foranstaltninger, som Handelskonventionen af 1930 foreskriver, bringes i Anvendelse for at undgaa enhver Forværrelse i den nuværende Situation.

De industrielle Karteller.

Udvalget er af den Opfattelse, at de internationale Karteller i visse Tilfælde og under visse Betingelser kan have en heldig Virkning, og at deres Udvidelse, selv om den ikke kan være ubegrænset, vil være egnet til at forbedre Produktionsorganisationen i Europa. De vil nemlig kunne tillade en bedre Tilpasning af Produktionen til Forbruget, en relativ Stabilisering af Salgspriserne, en Formindskelse af Risikoerne, Mulighederne for en Nedsættelse af Priserne, hvorved nye Køberklasser vil kunne naas, Centralisering af Oplysningsvirksomheden og en større Stabilitet i Arbejdernes Ansættelsesvilkår og Lønninger.

Men en kunstig Pression for Dannelse af saadanne Karteller bør ikke finde Sted. De maa komme af selve de økonomiske Forhold og af de interesseredes frie Initiativ. Al Regeringsindblanding for at anvende dem som et Pressionsinstrument paa Handelspolitikens Omraade bør holdes borte. De bør være i Harmoni med de forskellige Landes Traktatpolitik for ikke at gribe ind i de Foranstaltninger, som tages paa anden Maade for at fremme det internationale Samarbejde. De enkelte Stater maa selv sikre sig imod Misbrug indenfor deres Territorium, men Udvalget anbefaler den størst mulige Offentlighed vedrørende saadanne Kartellers Maa! og Statutter og lægger Vægt paa, at de skal være tilstrækkelig elastiske til at hindre, at Udviklingen af de øjeblikkelige Produktionsbetingelser i de forskellige Lande gaar i Staa, og til at tillade disse en legitim Udvikling af deres Økonomi. Frem-